

Internetconsultatie 17-03-2020

Aan de Minister voor Rechtsbescherming

Betreft: Reactie op “Regels met betrekking tot de private buitengerechtelijke incassodienstverlening en wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de aanpassing van de cumulatierегeling voor buitengerechtelijke incassokosten (Wet kwaliteit incassodienstverlening)”

Hooggeachte heer/mevrouw,

In de consultatieversie Memorie van Toelichting is onder 3.2.1. opgenomen:

Tot slot gelden de verplichtingen uit dit wetsvoorstel niet voor incassodienstverleners die hun buitengerechtelijke werkzaamheden uitsluitend verrichten of aanbieden om betaling te verkrijgen van niet-natuurlijke personen.

Onder punt 3.2.2. is opgenomen:

In dit wetsvoorstel wordt uitgegaan van het verrichten of aanbieden van buitengerechtelijke incassowerkzaamheden met betrekking tot voldoening door natuurlijke personen. In dit wetsvoorstel is gekozen voor een bredere reikwijdte dan natuurlijke personen, niet handelend in de uitoefening van beroep of bedrijf. Daarbij wordt aangesloten bij de problematiek die oorspronkelijk tot deze regulering leidt. Onder schuldenaren op deze markt kunnen ook (doorgaans kleine) ondernemingen vallen, die door deze reikwijdte ook onder de definitie vallen. Te denken valt aan eenmanszaken en vennootschappen onder firma, waar mensen – anders dan bijvoorbeeld bij besloten vennootschappen – persoonlijke aansprakelijkheid dragen en schuldeisers een beroep kunnen doen op hun privévermogen. Dit maakt hen in een bijzondere mate kwetsbaar.

Commentaar:

Een eenmanszaak is geen consument, maar een partij die handelt in de vorm van beroep en/of bedrijf (ondernemer). Een vennootschap onder firma (VOF) is een samenwerkingsverband van vennoten, die handelen in de vorm van beroep en/of bedrijf. Een eenmanszaak en VOF kunnen geen beroep doen op consumentenbescherming. Het wetsvoorstel ziet op regulering van de markt voor buitengerechtelijke werkzaamheden voor natuurlijke personen, niet handelende in de vorm van beroep en/of bedrijf. Een eenmanszaak en een VOF vallen daar dus buiten, nu zij handelen in de vorm van beroep en/of bedrijf.

Onder Hoofdstuk 7 Wijzigings- en samenloopbepalingen staat met betrekking tot art. 6:96 BW:

Op grond van artikel 6:96, zevende lid, BW geldt dat indien een schuldenaar voor meerdere opeisbare vorderingen kan worden aangemaand, dit in één aanmaning, de zogenoemde veertiendagen brief, moet plaatsvinden. De openstaande hoofdsommen worden dan voor de berekening van de incassokosten bij elkaar opgeteld. Het kan hierbij gaan om vorderingen op grond van verschillende overeenkomsten, maar ook om vorderingen op grond van een en dezelfde overeenkomst (duurovereenkomst) waarvoor termijnbetalingen zijn afgesproken, zoals een huurovereenkomst of het afsluiten van een abonnement.

Commentaar:

Hieraan dient toegevoegd te worden dat het samenvoegen van vorderingen op dezelfde debiteur alleen geldt als het gaat om dezelfde (identieke) schuldeiser. Het is praktisch onmogelijk en juridisch onjuist indien een schuldenaar wordt aangeschreven in eenzelfde brief voor verschillende rechtsverhoudingen met verschillende schuldeisers.

Ten aanzien van het in aanzeggen van incassokosten bij duurovereenkomsten: Indien er voor elke nieuwe vervallen termijn – bijvoorbeeld huur – wordt aangemaand, dan zitten er bijvoorbeeld na zes maanden zes veertiendagenbrieven van telkens bijvoorbeeld 15% x maandhuur in het dossier. Hoe weet een schuldenaar dan wat het totaalbedrag aan incassokosten is dat betaald moet worden (ervan uitgaande dat deze voor elke nieuwe vervallen brief een nieuwe veertiendagenbrief heeft ontvangen)?

Als men bij het voorbeeld in uw concept blijft en men schrijft de eerste keer de schuldenaar aan voor twee termijnen een totaal van € 400, daarvoor werd de debiteur aangeschreven voor € 60 incassokosten. Wanneer men de schuldenaar aanschrijft voor een nieuwe termijn van € 200, dan staat in de veertiendagenbrief het minimumbedrag van € 40, maar zou men dan nu dus rekening houdende met de totale hoofdsom dan slechts het restant van € 30 mogen aankondigen als incassokosten (over deze nieuwe termijn)? En wat als een schuldenaar betaling aanwijst? In uw voorbeeld gaat u namelijk uit van art. 6:44 BW, maar een schuldenaar kan ook betaling aanwijst. Dit is niet duidelijk.

Hopende u in deze van dienst te zijn geweest,

Hoogachtend,

mr. M. Leung

Invorderingsbedrijf